

3.
må
man
være

*3/4 PALLADIUM
præsenterer*

3 må man være

Manuskript: *Flemming Lyng*
frit efter Jens Lochers lystspil

Musik: *Svend Erik Tarp*

Orkester under ledelse af *Hans Peder Åse*

Tone: *Henning Møller* - Assistent: *Kaj Larsen*

Make-up og frisurer: *Aase Tarp*

Dekorationer: *Steini Sveinbjørnsson*

Klipning: *Edith Schlüssel*

Produktionsledelse: *Axel Jepsen*

Fotografi: *Kjeld Arnholtz* - Assistent: *Erik Overbye*

Kopi: *Johan Ankerstjerne A/S*

Udlejning: *Film-Centralen-Palladium*

Herrerne er iført Hobson-modeller

Instruktion:

SVEN METHLING jr.

Personerne

Peter Halling *Poul Reichhardt*
Elisabeth Halling *Helle Virkner*
Kate Halling *Ghita Nørby*
Johannes Brodersen *Preben Mahrt*
Frk. Willumsen *Ellen Gottschalch*
Dr. Erik Brinck *Ole Wisborg*
Speaker *Lily Weiding*

og mange flere.

»Skal vi ikke danse, Johannes?»

»Hvor har jeg savnet dig — til at spille fjrhændigt.«

Dr. Brinck: »Der var jeg heldig!«

»Jeg vil ikke tale med ham — få ham til at gå.«

Handlingen

Dette er historien om »stakkels« Peter. — Peter er en dygtig advokat, der ordner mange menneskers problemer, men han har lidt vanskeligheder med sin egen livsførelse, dog mener han selv at have indrettet sig på en såre praktisk måde.

Peter elsker sin kone, den smukke og dygtige Elisabeth. Hun holder deres hus i blændende orden, har hans hjemmesko og -jakke parat, når han kommer træt hjem. De har været gift i 5 år, og alligevel har Peter hver dag røde roser med hjem til Elisabeth — jo, Peter elsker Elisabeth — men Peter elsker osse Kate . . . den søde, charmerende, rodede, erotiske Kate, der er kunstner og boheme i ordets dybeste betydning. Peter har osse hver dag røde roser til Kate, for hende elsker han lige så højt.

Elisabeth og Kate udgør nemlig for Peter den ideelle hustru, og når han nu kan ha' dem begge to på denne måde, finder Peter, alt er godt.

Men en dag dukker Johannes op. Johannes er Peters og Elisabeths ven. Han er lidt genert og forhistorisk på mange måder — han er osse arkæolog — og han får Peter til at indse det skæve i den livsførelse. Peter gør rent bord over for Elisabeth. Johannes er glad for, at Peter har sagt sandheden og rejser atter til nye oldtidsgrave.

Da han kommer hjem igen, er Peter stadig lykkelig gift — men med Kate. Elisabeth bor i en dejlig, ordentlig lejlighed, mens Peter deler rod med Kate. Selvfølgelig møder Peter atter Elisabeth, og så er vi lige vidt. — Nu er Kate Peters elskede hustru, og Elisabeth hans elskede uden for ægteskabet.

Atter dukker Johannes op og laver ravage.

Da Johannes rejser til Nordpolen, er stakkels Peter osse skilt fra Kate, der skal ha' et barn, hvad hun absolut ikke ønsker.

Mens Johannes sidder i isnende kulde og tænker på yndige Elisabeth og dejlige, uordentlige Kate, arrangerer Peter sig på den helt ideelle måde, og da Johannes kommer hjem, bliver han virkelig chokeret:

Peter, Kate, Elisabeth og babyen bor nemlig sammen! Peter *er* lykkelig, Kate og Elisabeth *tror* også, de er lykkelige, men en dag får to mænd dem til at indse, det hele er noget rod, og da »stakkels« Peter kommer hjem, finder han reden tom — begge fugle er fløjet — alligevel skal vi ikke sige »stakkels« Peter, for han finder meget hurtigt en trøst, måske den kvinde, der både er Kate *og* Elisabeth, men det er en helt anden historie!

C

ROBERT E. PETERSEN. KBHVN.

